

Yeşil VADİ

Kültür – Sanat - Edebiyat

Hakkı BOSTAN HER MEVSİM GÜZELDİR

Karların erimesiyle çatılardan akan su damlalarının sesi ilkbaharın adeta habercisidir. Kış mevsiminden sonra dağların ardından doğan güneş, içimizi ısıtmaya yeter. İlkbaharın geldiğini haber veren kuşlar cıvıltıyor, kelebepler uçuyor ve kırlar yeşeriyor. Ağaçlar pamuk şekeri gibi görüntüsüyle gözlere hitap ediyor. Çünkü ağaçlar çiçek açmış, yaz gelince ağaçların yaprakları yeşeriyor, ağaçlar meyve vermeye başlıyordu.

Güneş dağların ardından kavurucu sıcakları göstermeye başlarken artık yaz gelmişti. Çocukken kirazlardan kulağımıza küpe yapar ve baktıkça gülerdik. Güneşten olgunlaşan kirazlara bakınca çocukluk anılarımı hatırlıyorum. Erikler de olgunlaşmıştı. Karşıdan bakınca yaprakların arasında yemyeşil erikler ben buradayım diyordu.

Yaz mevsimini güzellikleri bitmez. Çiftçiler altın gibi parlayan buğdayların hasatını yapıyor, kışa hazırlık başlıyordu. Artık olgunlaşan meyveler toplanmaya başlanıyordu. Ne de olsa kış kapıyı çalacaktı. Her yere sarı, kırmızı, turuncu renkte yapraklar hâkimdi. Yavaştan sonbahar gelmişti. Hüzünlü bir insanın gözyaşı döktüğü gibi, ağaçlar da yapraklarını döküyordu. Kuşların cıvıltıları yerine her tarafı bilinmeyen bir sessizlik kaplıyordu. Evde sıcak bir çayla sonbaharı karşılamak, sessizlikle birlikte insana huzur vermeye yetiyordu.

Artık dondurucu soğuklarla birlikte, kış gelmişti. Sakin sakin yağan kar, her geçen dakika artarak her yeri beyaza bürümüşü. Bu görüntü insanların sokağa çıkmasına yetiyordu. Sokağa çıkan insanların bazıları kardan adam yapıyor, bazıları ise birbirlerine kartopu atarak eğleniyordu. O anki mutluluk her şeye bedeldir. Kartopu savaşı yapanların mutluluğu ayrı, evinde sıcak kahve eşliğinde dışarıda yağan karı izleyenlerin mutluluğu ayrı... Her mevsimin verdiği güzellik ve mutluluk bambaşkadır.

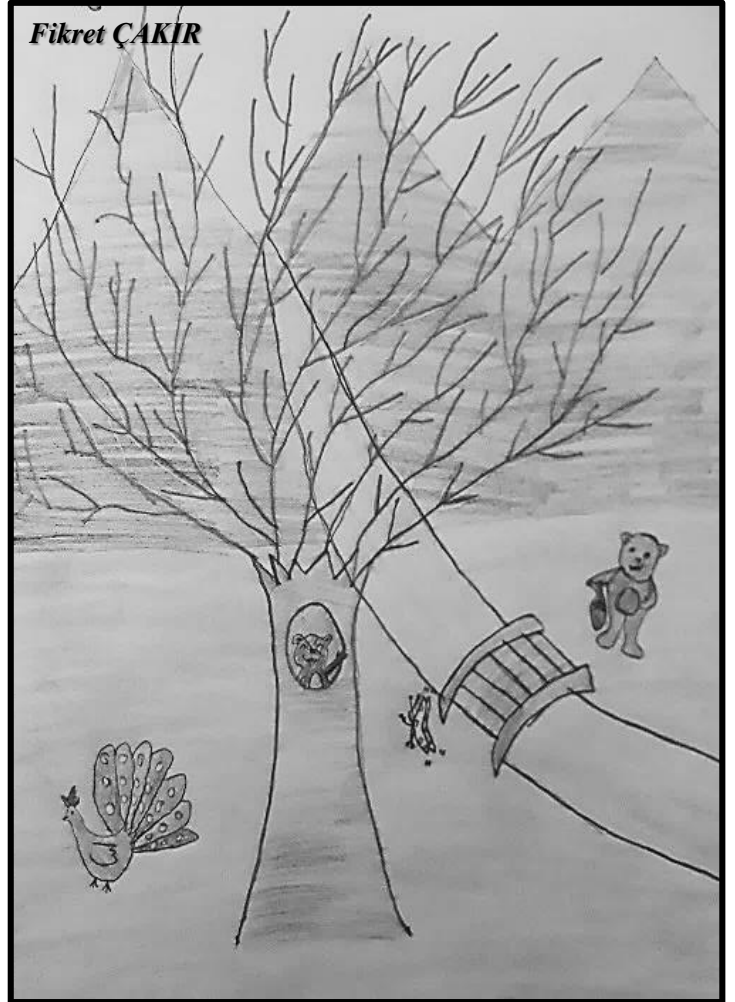
Müberra ÇAKIR ANILAR

Bazen insanın hayalleri ve umutları ne kadar yakın da olsa, hatta ellerinin ucunda olsa bile, onlara ulaşmadan ellerimizden kayıp gider. Sonra "Olmayabilir, hayat bu..." deriz. Bu cümle birçok insana tanıdık gelebilir. Çünkü herkesin başına gelebilen bir durumdur.

Bazen talihsiz kuşlar konar insanın başına. Ama her zaman ne olursa olsun hayat yaşamaya değer. Ailemizle tartıştığımız zamanlar oluyor, arkadaşlarımızla aramızın bozuk olduğu günler oluyor ama hepsi zamanla geçiyor.

Hayatta her şey istediğimiz gibi yolunda gitmeyebilir. Ama umutsuzluğa kapılıp hayatımızın geri kalan günlerini de mahvetmeyelim. Kötü günlerin hepsinin ayağına taş bağlayıp denize atalım. Zaten hayat kısa... Her gün büyük bir sona adım atıyoruz. Yani kötü anılar biriktirmek ve hayatımızı mutsuz yaşamak yerine güzel anılar biriktirelim. Anı biriktirmeyi ben çamaşır sepetine benzetiyorum. Neden mi? Çünkü kötü anılar beyaz gömleğin üzerine kahve dökülmüş kirli çamaşır sepetidir. İyi anılar ise makinadan yeni çıkmış, temizlenmiş, mis gibi kokan çamaşırlarla dolu sepettir. Biz temiz, güzel, mutlu anılar biriktirelim.

Fikret ÇAKIR

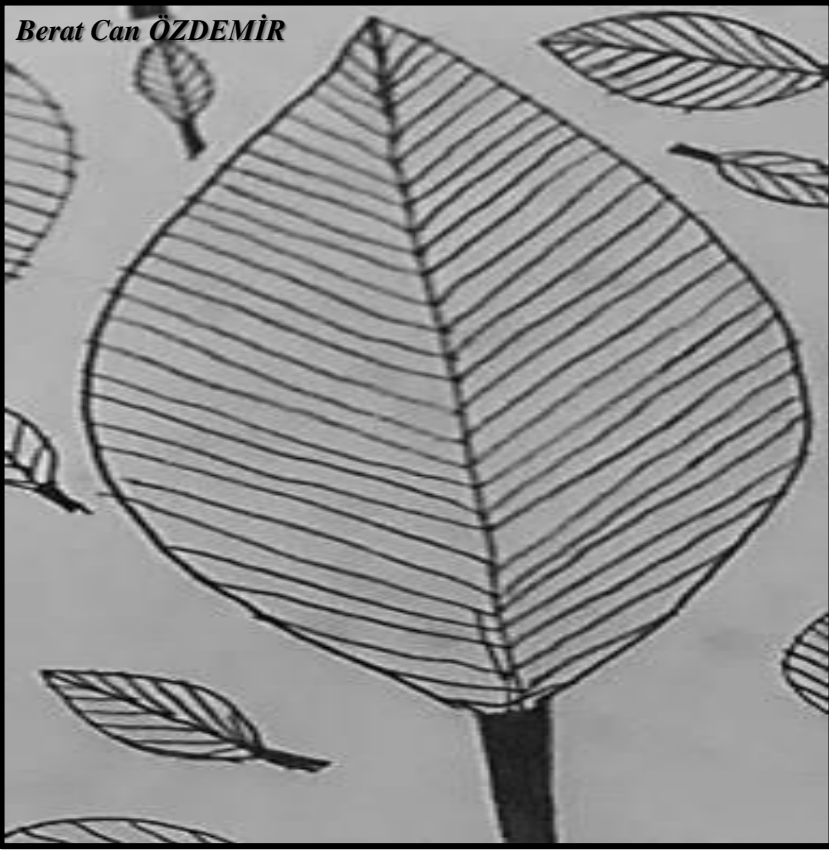

Ayşe Nur KALAYCI UZAY GEMİSİ

Keşke uzay gemim olsa.
Uçarım hemen uzaya.
Orada uzaylı görürsem,
Arkadaş olurum mutlaka.

Bir uzay gemisi yapacağım.
İçine kendimi koyacağım.
Eğer bunu başarırım,
Bir gün uzaya uçacağım.

Uzayda bir ev yapacağım.
Arkadaşlarım ile oynayacağım.
Eğer bunu başarırım,
Kuşlar gibi uçacağım.

Şüheda ÇAKIR
CEVAP BULAMIYORUM

İnsanlar neden birbirine zarar verir? Hayvanlara, çocuklara, kadınlara neden zarar vermek ister ki? Bunların cevabını bir türlü bulamıyorum.

İnsan şu dünyada kavgasız, gürültüsüz, sevgiyle ve saygıyla yaşayamaz mı? Tabii ki yaşar. Dünyada yaşayan tüm canlıları sevmek onlara zarar vermemek çok zor değil. Başkalarına zarar vermek bizi mutlu etmez aksine başkalarına yardım etmek bizi mutlu eder. Zarar verenler ya bunun farkına değil ya da mutsuz olacağını bile bile yapıyor. Mesela bazı insanlar hayvanlara öyle acımasızca davranıyor ki kediler, köpekler artık insanlardan korkmaya başladı. Biraz sevgi gösterip sevseler aslında hayvanların ne kadar dost canlısı olduklarını görecekler. Bu dünya herkes eşittir. Kimse kimseden güçlü değildir. Erkeklerin kadınlara şiddet göstermeleri söz konusu bile değil.

Kimse kimseyi sevmek zorunda değil ancak saygı göstermek zorunda. Biz çocuklar şiddetin ne kadar kötü bir şey olduğunun farkındayız. Umarım günden güne şiddet olayları azalır ve yok olur.

Esmâ AVCI
BAŞARININ SIRRI

Başarının sırrı nedir? Başarılı olmak için ne yapmalıyız? Bence önce hayal etmemiz lazım. Daha sonra kurduğumuz hayallere inanmak gerekir. Çünkü inanmak başarmanın yarısıdır. Hangi konuda başarılı olmak istediğimizi belirleyelim. Bir kâğıt ve kalem alıp hayallerimizi en ince ayrıntısına kadar çizelim, tasarlayalım. Derin bir nefes al, çimlere otur, gözlerini kapat kendini dinle. Sonuçta hayal etmenin bir sınırı yoktur. Sadece hayallerinin kapısını aç ve yola devam et. Kararlı ol, yapamasan da asla vazgeçme, tekrar dene ve sonra merak et, araştır, sorular sor, öğren. İleride hangi mesleği istediğine karar ver. Öğretmen mi? Polis mi? Ya da başka bir meslek mi? Mesela ben doktor olmak istiyorum. Neyin nasıl olduğunu hangi alanlarda yoğunlaşacağımı hangi kitapları okuyacağımı araştırıyorum. Hayata her daim pozitif bakmaya çalışıyorum. Tabii sadece bunlar başarmak için yeterli değildir. Arkanda sana destek olan birileri lazım. Anne, baba, kardeş, arkadaş... Destekçilerinin olması gerekir. Sana destek olsunlar ki umudun ve kendine güvenin daha çok artsın. Herkese güzel hayaller ve hayatlar dilerim.

Firdevs Nur AYDIN
ASLA PES ETMEDİK

Başladık birinci sınıftan.
Geldik buraya kadar.
Asla pes etmedik.
Yolumuzdan dönmedik.

Saydık baştan alfabeyi.
Sevdik hepimiz matematiği.
Anladık artık İngilizceyi.
Öğrendik bütün dersleri.

Gittikçe büyüyüyoruz.
Okulu da bitiriyoruz.
Mezunuz artık hepimiz.
Okulumuzu özleyeceğiz.

Berkay ASAR
DOST CANLISI

Hayvan dostlarımız var.
Aramızda ve yanımızda olan
Yüzen, yürüyen, sürünen var.
Var olan temiz canlılar.

Akıllı ve dost canlısı hayvanlar
Bizimle oynar, bizimle eğlenirler.
Ne kadar da tatlı ve masumlar.
İhtiyaçları var sevgiye.

İnsanın daima dostudur.
Bilmezler kötülük nedir?
Onları sevelim, koruyalım.
Dışarda kimsesiz bırakmayalım.

Ferhat KIRCABEL

Mehmet Ali ARIKAN
AYRILIK

İnsan hayatındaki en önemli kişiyi kaybedince sanki kimsesi kalmamış gibi olur. O kişi aramızdan ayrılınca geri gelmesini isteriz ama olmuyor. Bazen biz de kaybettiğimiz kişinin yanına gitmek isteriz ama her şeyin bir zamanı var ve istesek de gidemiyoruz. Her saat her dakika onu düşünür, ondan başka bir şey düşünemez oluruz. Ne demişler ayrılıktan zor belleme ölümü... Gidenin bir gün döneceğini bilmek ne güzel bir duygudur. Yıllar geçse bile o düşünce o umut insanı hayata bağlamaya yeter. Fakat biliyoruz ölenler ne yazık ki geri gelmez. Bizim de elimizden gelen tek şey onlara dua etmektir. Dua etmekten başka yapacak bir şeyimiz yok. Çok zor biliyorum, çünkü yaşadım. İnsan hayatında sevdiği birisini kaybedince içimizi derin bir sessizlik kaplıyor. Sanki içim korkuyla dolup taşıyor, sanki bütün ümitsizlikler beni buluyor, kara günler bana yaklaşıyor ve beni arıyor... Ne zaman bitecek bu özlem dolu günler? Çok güçsüz ve halsizleşmeye başlıyorum artık. Beklemekten başka bir şey yapamıyoruz sadece bekliyoruz. Kim bilir ne zaman sonra erer içimdeki bu hasret ateşi?

Ayşe Naz ÜNAL
PAPAĞAN

Ben dünyalar tatlısı bir papağan ile tanıştım. Rengârenk ve yumuşacık tüyleri vardı. Gagası kırmızı, gözleri siyahtı. Onu bahçede dolaşırken bir ağacın tepesinde gördüm. Kolumu ona doğru uzattım ve biraz bekledim. Papağan, olduğu dalın üzerinden uçarak hemen koluma kondu. Onu kucaklayıp eve getirdim.

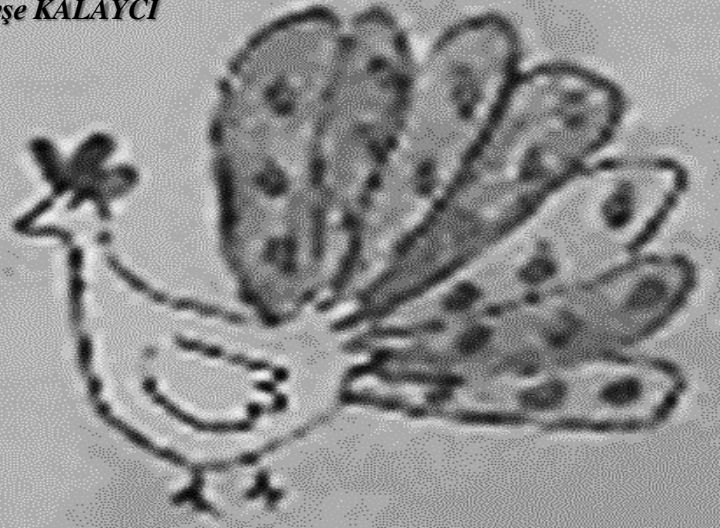
Papağanıma isim düşünmeye başladım. Birden gözüm onun rengârenk tüyelerine takıldı. Tüylerinin rengi gökkuşağının renkleri idi. O an karar verdim. Ona Gökkuşağı adını verdim. Annem papağanın bir sahibi olabileceğini ve onu bulmamız gerektiğini söyledi. Ben bu duruma çok üzülmüştüm. Annemle beraber papağanı bulduğumuz yere gittik. Yakınlardaki evlere sorduk ama papağanın sahibini bir türlü bulamadık. Anneme papağanı sahiplenmek istediğimi söyledim ama annem yetkili kişilere teslim etmenin daha doğru olacağını söyledi. Ardından onu teslim edeceğimiz yere gittik. Ben Gökkuşağı ile vedalaşıp onu yetkili kişiye teslim ettim ve hüzünlü bir şekilde eve döndüm.

Akşam bir telefon geldi. Papağanın sahibi bulunmuş ve bana teşekkür etmek için aradı. Telefonu kapattıktan sonra bir insana iyilik yapmanın ne kadar güzel bir duygu olduğunu anladım.

Esmâ ASLI İPEK
VAKİT AYIRALIM

Kitap okumak insanın hayal gücünü geliştirir. Kitap okuyan insanın dünyası rengârenk olur. Kitap İnsanların çok iyi bir arkadaşı ve yoldaşdır. Her zaman kitap okuyalım demiyorum tabi. Şarkı da dinleyelim, bazen bilgisayar da oynayalım. Bütün bu aktivitelere de vakit ayıralım. Ama bunları yaparken kitap okumayı ihmal etmemeliyiz. Okumayı alışkanlık haline getirelim. Her gün kendimize kitap okumak için vakit ayıralım. Kitap okuyan bir insanın derslerde daha başarılı olacağını düşünüyorum. Her insanın farklı aktivitelerden hoşlandığını biliyorum. Kitabınızın ilk sayfasını açıp okuyun. Eminim ilk sayfadan kitap okumayı seveceksiniz ve kitap okumanın ne kadar güzel bir şey olduğunu anlayacaksınız. Onları artık kolay kolay bırakamazsınız. Siz de biliyorsunuz ki kitaplar hayatımızın bir parçasıdır. Onlar olmadan olmaz.

Ayşe KALAYCI

Berat Can ÖZDEMİR
SADECE İNSANLAR YAŞAMIYOR

Doğamız bizim servetimizdir. Doğamızı kirletmemek ve onu korumak en büyük görevimizdir. Doğamızı temiz tutalım, kirletenleri uyaralım ve bol bol ağaç dikelim. Bu dünyada sadece insanlar yaşamıyor. Hayvanlar, bitkiler ve insanlar hep birlikte yaşıyor. Bunu düşünerek doğamıza zarar vermekten kaçınalım. Ağaçlar bize oksijen veriyor, oksijen olmasaydı biz nasıl yaşardık? Bu yüzden doğa bizim en kıymetlimizdir. Eğer çöp atarsak, doğamızı kirletirsek nasıl yaşarız bu dünyada? Dağıyla taşıyla ormanıyla deniziyle bu güzel doğayı yaşatalım, onu kaybetmeyelim, koruyalım, sevelim. Biz çocuklara da büyük görev düşüyor. Mesela çöplerimizi yere atmak yerine çöp kutusuna atmalıyız. Yere çöp atanları gördüğümüzde onları da uyarmalıyız. Evimizdeki bitmiş pilleri atık pil kutularına atmalıyız. Yani doğaya zarar vermeyelim, verenleri de uyaralım.

Esmâ AVCI
BENİM VEDAM

Veda edeceğim bu sene okuluma, arkadaşlarıma, öğretmenlerime, ilkokuldan beri beraber olduğum bu çevreye. İşte bu sene de veda ediyorum. Yeni bir hayat, yeni bir çevreye başlayacağım. Zor olacak buradan ayrılmak biliyorum. Bir kuş konduğu daldan, ağaç her yıl yeşermekten, yağmur yağmaktan vazgeçer mi? Ben de bu okuldan vazgeçemiyorum. Aklımda ne var biliyor musunuz? Peki gideceğim yeni okulda böyle güzel dostluklar edinebilir miyim? Herkes arkadaş olabilir ama herkes dost olamaz. Tam sekiz yıldan sonra çok zor geliyor ayrılmak. Ama her son yeni bir başlangıçtır. En güzeli de böyle güzel insanları tanımak, böyle güzel dostluklar edinmektir. Sevgili arkadaşlarım gelmiş geçmiş bütün öğretmenlerim, okulum sene sonunda sizden ayrılısam da sizi asla unutmayacağım.

Kerim AYDIN
PAYLAŞTIKÇA ÇOĞALAN

İyilik insanın içinde yatan güzelliştir. Her insanın içinde zerre kadar da olsa bir ışık, bir iyilik parçası olduğunu düşünüyorum. Önemli olan onu açığa çıkarmaktır. İyilik et, iyilik bul, demişler. Annemize, arkadaşlarımıza, yaşlı amcalara, sokaktaki kediye elimizden geldikçe yardım edelim. İyi olmak ve kötü olmak arasında ince bir çizgi vardır. Hangisi olacağımızı biz seçeriz. Peki, soruyorum kimsin sen? Her saniye kalbi kararan kötü bir insan mı? Yoksa paylaştıkça, insanlara yardım ettikçe mutlu olan iyi bir insan mı? Her filmde her hikâyede mutlaka iyi ve kötü karakter vardır. Bu karakterleri izledikçe iyi ve kötünün farkını daha iyi anlıyorum.

Benim size tavsiyem içinizdeki o iyiliğin sesine kulak verin. O sizi doğru yola götürecektir.

Rahime ÇAKIR
ARMAĞANDIR HEPİMİZE

Bayram mutlu eder her insanı.
Armağandır her zaman.
Ramazan'da, Kurban'da
Ziyaret edersin herkesi.

Şeker toplar çocuklar.
Dünden hazırlanır ikramlıklar.
Baklava açar anneler.
Hazırlar harçlıkları babalar.

Hazırlarsın dünden bayramlığını.
Renkli, renkli tokalarını
Ramazan'da ilk kahvaltın
Kurban'da sarar piknik heyecanı.

Doyum olmaz bayram sohbetine.
Cıvıl cıvıl çocuk sesine,
Akraba, komşu, dost hepsi gelir
Toplar bizi bir araya.

Ayşe AYAZ
İYİ Kİ SİZİ TANIDIM

Size biraz sınıfımdan bahsedeceğim. Benim sınıfım bence dünyanın en güzel, en eğlenceli sınıfıdır. Bu sınıfta çok güzel dostluklar edindim. Konuyu fazla uzatmadan size sınıfımdaki arkadaşlarımı daha doğrusu kardeşlerimi anlatacağım.

Müberra(Mübiş): Sınıfımızın kısa boylusu, tavşan dişlisi ve minik arkadaşımız...

Kerim(Kero): Sınıfın zeki öğrencisi, arkadaşım, dostum...

Mine: Bizi sinirlendiriyorsun zaman zaman ama alınma iyisin ve benim esmer şekerimsin.

Ayşe Naz: Sınıfımızın tombiği, saçını hep yukardan bağlayanı, her zaman gülünü...

Zeynep(Dostum): sınıfımızın en komiğidir. Bizi her zaman güldürmenin bir yolunu bulur. Benim de yakın dostumdur.

Rümeysa: Sınıfımızda hatta okulumuzda sarı kız diye bilinir, sınıfın en çok konuşanı...

Fatma(Fadik): sınıfımızın güzeli ve dersi kaynatmayı en çok seveni...

Hasan: Telefonla uğraşmayı en çok seven arkadaşımız...

Hüseyin: Bilgisayar oyunlarını en çok oynayan arkadaşımız...

Esmâ: Sınıfımızın en çok ders çalışanı...

Hakkı: Sınıfımızın çitası deriz biz ona. En güzel yazı yazanı...

Hatice: Sınıfımızın kapalı kutusu...

Mehmet Ali(Memo):Sınıfımızın en uzun boylusu ve en çok sevileni...

Ben (Ayşe Nur): Kendimi nasıl anlatabilirim ki beni bilen bilir.

Canım arkadaşlarım sizi çok seviyorum ve okulumuzun sevilen öğretmenleri, siz de iyi ki varsınız. Bu senenin sonunda sizlerden ayrılacağım için çok ama çok üzgünüm. Sizlerle güldük, eğlendik, ağladık beraber çok güzel günler yaşadık. İyi ki sizleri tanıdım. Sizleri asla unutmayacağım.

Hümevra ÇAKIR
AÇILAN DÜNYAM

Kitap deyip geçmem
İçinde kocaman dünyam
Tebessüm eder açarım.
Açılır kocaman dünyam

Benim canım kitabım,
Sayfa sayfa okurum.
Işık saçır kalbime.
Melek gibi uçarım.

Renk renk resimleri,
Türlü türlü hikâyeleri,
Beğendiysen okumayı,
Çevir hemen diğer sayfayı.

Nur AYAZ
GÜZEL BİR GÜN

Günlerden bir gün sabah kalkıp kahvaltımı yaptım. Televizyon izlerken birden telefon çaldı, arayan dayımdı. Dayım bana şu sözleri söyledi: “ Canım yeğenim biz bu gün piknik yapmaya gideceğiz geçerken de sizi de alacağız, hazırlanın. “ dedi. Ben çok mutlu olmuştum. Hemen kardeşlerimle beraber hazırlanmaya başladık. Piknik için top, ip ve hamak gibi eşyaları hazırladık. Biz dayımları beklerken annem de piknik alanına götüreceğimiz yiyecekleri son kez kontrol ediyordu. Kardeşimle heyecanlı bir şekilde beklerken dayım geldi, arabaya bindik ve piknik yapacağımız yere gittik. Piknik alanımız sessiz sakin bir yerdi. Sadece kuş sesleri ve bizim sesimiz vardı. Büyükler arabadan malzemeleri alıp piknik yapacağımız yeri güzelce hazırladılar. Biz çocuklar da çok güzel oyunlar oynadık. Oynadıktan sonra yorulup bizler için hazırlanan yerde oturduk ve annemin hazırladığı güzel yemekler ile karnımız doyurduk. Sonra anneme biraz dolaşacağımızı söyledim. Annem fazla uzaklaşmamız gerektiğini söyledi. Kuzenlerim ve kardeşlerimle beraber sohbet ederek dolaşıyorduk. Yol kenarında ufak bir ev vardı küçük kuzenime şaka yapmak için burası büyülmüş bir ev dedik. Kuzenim çok korktu ve koşarak dayımın yanına giderek: “Babacım burada büyülmüş bir ev var . “dedi. Biz hep beraber kahkaha attık ve ona şaka yaptığımızı söyledik. Hava kararmaya başlıyordu. Toparlanıp evimize döndük. O gün benim için çok güzel ve bol kahkahalı geçti.

İMTİYAZ SAHİBİ

Hacer ÖZER

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Zehra AKYÜZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Merve ALBAYRAK

GÖRSEL DANIŞMAN

Açelya YILDIZ

YAYIN KURULU

İbrahim YAŞI

Zehra AKYÜZ

OKUL ADRES TELEFON

KIŞLACIK İLKÖĞRETİM KURUMLARI

KIŞLACIK KÖYÜ Çubuk/ANKARA

0312 833 23 99